Prima instanţă: Judecătoria Chișinău, sediul Râșcani (Judecător Sandu Victor)
Dosarul nr. 3a-1414/23
2-22173887-02-3a-27112023

D E C I Z I E

10 septembrie 2024 municipiul Chişinău

Completul specializat pentru examinarea acțiunilor în contencios administrativ
al Colegiului civil, comercial și de contencios administrativ
al Curții de Apel Chișinău

În componenţa:
Preşedintelui completului, judecătorul Mîra Ghenadie
Judecătorilor Bostan Angela și Dașchevici Grigore
Grefier Vascan Diana

examinând în ședință publică, cererea de apel declarată de Corobca Ion împotriva hotărârii Judecătoriei Chișinău, sediul Râșcani din 20 iulie 2023, prin care s-a respins ca fiind neîntemeiată acţiunea în contencios administrativ înaintată de Corobca Ion către Agenția de Stat pentru Proprietatea Intelectuală cu privire la anularea actului administrativ individual defavorabil și obligarea autorității publice să emită un act administrativ individual favorabil privind înregistrarea mărcii,

A C O N S T A T A T :

Obiectul și temeiurile acțiunii deduse judecății:

La 28 noiembrie 2022, Corobca Ion a depus acțiune în contencios administrativ către Agenția de Stat pentru Proprietatea Intelectuală, terț TikTok Information Technologies UK Limited, solicitând;

1) anularea hotărârii din 5 august 2022 a Comisiei de Contestaţii a Agenţiei de Stat pentru Proprietatea Intelectuală

2) obligarea Agenţiei de Stat pentru Proprietatea Intelectuală la admiterea cererii nr. depozit 046607 din 20 august 2020, depusă de solicitantul Corobca Ion şi înregistrarea mărcii „Tik Tok Burger”.

În motivarea acțiunii sale, reclamantul a indicat că prin hotărârea din 5 august 2022 a Comisiei de Contestaţii a Agenţiei de Stat pentru Proprietatea Intelectuală a Republicii Moldova, printre altele, s-a abrogat decizia Direcţiei mărci şi design industrial din 18 martie 2021 şi s-a respins cererea de înregistrare a mărcii nr. depozit 0466607 din 20 august 2020, pe numele solicitantului Corobca Ion.

Reclamantul a menționat că a recepționat hotărârea în cauză abia la 27 octombrie 2022, după ce a revenit în țară.

Reclamantul a susținut că hotărârea Comisiei de Contestaţii a Agenţiei de Stat pentru Proprietatea Intelectuală din 5 august 2022, este una neîntemeiată şi ilegală, urmând a fi anulată cu dispunerea înregistrării mărcii nr. depozit 046607 din 20 august 2020, pe numele solicitantului Corobca Ion.

Reclamantul a relevat că, în hotărârea emisă, autoritatea publică pârâtă a făcut trimitere la prevederile art. 8 alin. (1) lit. c) din Legea nr. 38 din 29 februarie 2008 privind protecţia mărcilor, potrivit cărora, în afara motivelor de refuz prevăzute la art. 7, se refuză înregistrarea şi în cazul când marca este identică ori similară cu o marcă anterioară şi este solicitată spre înregistrare pentru produse şi/sau servicii care nu sunt similare cu cele pentru care marca anterioară este înregistrată, în cazul când marca anterioară se bucură de renume în Republica Moldova şi dacă utilizarea mărcii solicitate, fără un motiv justificat, ar aduce un profit nemeritat din caracterul distinctiv ori din renumele mărcii anterioare sau le-ar aduce atingere acestora.

Deci, în opinia reclamantului, din sensul normei legale citate reiese că autoritatea publică pârâtă putea reţine temeiul relativ de refuz în înregistrarea mărcii, dacă se întrunea cumulativ următoarele condiţii: - marca este identică sau similară cu marca anterioară; - marca este solicitată spre înregistrare pentru produse şi/sau servicii care nu sunt similare cu cele pentru care marca anterioară este înregistrată; - marca anterioară se bucură de renume în Republica Moldova; - utilizarea mărcii, fără motiv justificat, ar aduce un profit nemeritat din caracterul distinctiv ori din renumele mărcii anterioare sau le-ar aduce atingere acestora.

Reclamantul a afirmat că autoritatea publică pârâtă a interpretat şi aplicat eronat condiţiile stabilite de norma juridică citată, la circumstanţele constatate în cadrul procedurii administrative.

Reclamantul a invocat că mărcile „TikTok” şi „Tik Tok Burger” nu sunt în coliziune, nu sunt identice sau similare şi pot coexista. Or, deşi marca „Tik Tok Burger” conţine în componenţa sa marca internaţională „TikTok”, totuşi ultima este înregistrată pentru produsele/serviciile ce fac parte din clasa 9, 35, 36, 38, 41, 42 şi 45 al Clasificatorului Internaţional al Produselor şi Serviciilor, pe când marca combinată „Tik Tok Burger” este înregistrată pentru produse /servicii, care diferă de produsele pentru care a fost înregistrată marca „TikTok”, şi care se regăsesc într-o reţea proprie marca „Tik Tok Burger” pentru vânzarea produselor alimentare, şi anume, produsele şi serviciile ce fac parte din clasa 32, 33, 39 şi 43. De altfel, faptul că marca „Tik Tok” este cunoscută, nu înseamnă că înregistrarea acesteia ca marcă, îi conferă mărcii acelaşi renume. Aşadar, cunoaşterea mărcii trebuie apreciată în legătură cu produsele şi serviciile pentru care a fost înregistrată, raportat la funcţiile mărcii.

Referitor la similaritatea mărcii „TikTok”, titular al cărei este terţul, şi marca „Tik Tok Burger”, reclamantul a remarcat că deşi, au un element comun „TikTok”,

totuşi acestea nu sunt identice, ultima conţinând în afară de elementul „TikTok” şi o altă particulă ce o deosebeşte esenţial şi, în coroborare cu produsele vândute sub această denumire, atestă caracterul diferit ca semne, fără a exista riscul de confuzie, de asociere. Mai mult că, diferenţele menţionate între cele două mărci fac posibilă deosebirea lor de către consumatorul obişnuit, rezonabil de bine informat, or, mărcile nefiind identice şi nici atât de similare încât să producă o confuzie în rândul publicului.

Reclamantul a făcut referire la recomandările Curţii Supreme de Justiţie cuprinse în hotărârea Plenului Curţii Supreme de Justiţie „cu privire la aplicarea unor prevederi ale legislaţiei în domeniul protecţiei mărcilor” și a susținut că autoritatea publică pârâtă arbitrar şi fără o justificare rezonabilă a stabilit caracterul identic, similar şi nu s-a expus prin argumente pertinente şi concludente despre existenţa riscului de confuzie şi nu a luat în consideraţie criteriile importante la efectuarea aprecierii globale a riscului de confuzie raportat la serviciile/produsele ce urmează a fi prestate de către Corobca Ion şi de criterii distinctive ale mărcii ce le conţine „menţiunea Burger”. Or, odată ce aplicaţia/marca „TikTok” prin modul, forma şi destinaţia de utilizare în raport cu cafeneaua „Tik Tok Burger” sunt absolut diferite, gradul de confuzie şi asociere de către publicul larg este practic exclus.

Reclamantul a precizat că nu a prezentat, iar autoritatea publică pârâtă nu a administrat şi argumentat nici o probă/argument cu privire la riscul de confuzie/asociere a mărcilor, deci fără a se efectua o examinare în detaliu a gradului distinctiv al mărcilor. Autoritatea publică pârâtă a reţinut un argument general şi indirect, ce confirmă lipsa caracterului similar şi identic al mărcilor, indicând că, „produsele acceptate spre înregistrare pot fi considerate complementare şi conexe cu serviciile contestatorului şi pot sugera publicului larg existenţa unei legături cu titularul mărcii anterioare cunoscută consumatorilor”, fără a indica în baza căror criterii/raţionamente a ajuns la asemenea concluzii.

Referitor la termenul de „marcă anterioară”, reclamantul a enunţat prevederile art. 8 alin. (2) din Legea nr. 38 din 29 februarie 2008 privind protecţia mărcilor și a invocat că autoritatea publică pârâtă la emiterea actului administrativ individual defavorabil a apreciat arbitrar faptul că la momentul depozitării mărcii de către Corobca Ion, adică la data de depozit - 20 august 2020, marca anterioară „TikTok” își extindea efectele în Republica Moldova şi era recunoscută notorie/renumită în Republica Moldova în sensul art. 6bis din Convenţia de la Paris.

Reclamantul a specificat că, inițial a depus cererea cu privire la înregistrarea mărcii la data de 20 august 2020, iar terțul a depus declaraţia de protecţie a mărcii la Agenţie la 23 decembrie 2021, înregistrată la 24 decembrie 2021. Reieșind din faptul dat, consideră că a fost primul care a depus cerere de înregistrare a mărcii şi în calitate de prim solicitant urmează să beneficieze de protecţie.

Reclamantul a notat că, în prezent, notorietatea mărcii „TikTok” este absolută şi nu neagă acest fapt, însă după cum sugerează prevederile art. 8 alin. (2) din Legea

nr. 38 din 29 februarie 2008, caracterul notoriu/renumele şi extinderea efectelor în Republica Moldova a mărcii urma a fi apreciată în raport cu data de depunere a cererii de înregistrare a mărcii şi nu cu momentul depunerii contestaţiei sau emiterii actului administrativ. Or, odată ce cererea sa din 20 august 2020 a parcurs o procedură prealabilă de avizare provizorie şi s-a constatat lipsa similitudinii/identităţii, cât şi lipsa coleziunii şi asociere dintre acestea, urmează a fi apreciată legalitatea actului administrativ în raport cu situaţia faptică/juridică la momentul înregistrării provizorii când a dobândit un drept provizoriu şi o speranţă legitimă de înregistrare a mărcii. Odată ce, în baza cererii sale depuse la 20 august 2020, a fost emisă decizia din 18 martie 2022 a Agenţiei de Stat pentru Proprietatea Intelectuală a Republicii Moldova, prin care s-a acceptat parţial înregistrarea mărcii „Tik Tok Burger" şi în raport cu marca internaţională verbală „Tik Tok" s-a constatat similitudinea doar în partea serviciilor similare din clasa 35, în rest marca a fost înregistrată în privinţa claselor 32, 33, 39 şi 43.

Reclamantul a făcut trimitere la prevederile art. 30 alin. (2) din Codul administrativ și explicat că, chiar în conţinutul contestaţiei şi a probelor anexate la aceasta de către terț, întru întemeierea caracterului notoriu în Moldova, acesta a prezentat următoarele probe: - evaluarea Bloomberg din martie 2021; - raportul Datareportal din 28 februarie 2022 (cel mai important fiind fapul că terțul însuşi confirmă că „Raportul nu oferă informaţii directe ce vizează Republica Moldova", solicitând aplicarea acestui raport prin analogie); - studiul Takumi din mai 2021; - informaţia Bussines of Apps din 24 mai 2021; - informaţia Bussines of Apps din 02 februarie 2022. Iar, probele ce vizează nemijlocit Republica Moldova, fiind: - studiul Naţional de audienţă a mass-media realizat de Magenta Consulting din decembrie 2021; - studiul Experienţele online ale copiilor din Republica Moldova şi riscurile la care se expune din 27 aprilie 2021; - barometrul opiniei publice ce a realizat sondajul în iunie 2021; - statistici Social Media pentru Strategii de Marketing 2022 realizat de Vădim Cuşnir din 05 aprilie 2022. Toate actele anexate de către terț fiind ulterioare datei depozitării de către Corobca Ion - 20 august 2020.

Astfel, reclamantul a conchis că autoritatea publică pârâtă a reţinut probele fără a le raporta la prevederile normei legale citate, apreciind caracterul notoriul/renumit al mărcii în Republica Moldova cu informaţie din anii 2021, în principal din anul 2022, însă aceste probe nu sunt pertinente şi concludente şi nu probează extinderea efectelor mărcii internaţionale „TikTok" în Republica Moldova şi caracterul notoriu al mărcii internaţionale „TikTok" în Republica Moldova la momentul: a) la data de depozit a cererii de înregistrare a mărcii - 20 august 2020; b) sau, după caz, la data priorităţii invocate de terţ - 24 februarie 2020.

Reclamantul a subliniat că autoritatea publică pârâtă a transcris argumentele indicate de contestatar fără a le da o apreciere din punct de vedere a pertinenţei şi concludenţei în raport cu data depozitări - 20 august 2020 şi mai mult, priorităţii invocate - 24 februarie 2020, situaţie faptică şi juridică luată în consideraţie de către

Agenţie la momentul emiterii deciziei din 18 martie 2022 a Agenţiei de Stat pentru Proprietatea Intelectuală a Republicii Moldova, prin care s-a acceptat parţial înregistrarea mărcii „Tik Tok Burger" şi în raport cu marca internaţională verbală „Tik Tok" şi s-a constatat lipsa similitudinii în raport cu serviciile ce urmează a fi prestate de fiecare parte şi faptul că acestea pot coexista. Însă, în urma examinării contestaţiei a pus la bază probe care se datează cu o dată ulterioară datei depozitării - 20 august 2020 şi circumstanţe/fapte juridice care nu erau la momentul depozitării.

Reclamantul a susținut că, chiar şi ipotetic analizând ca element de examinare caracterul prioritar al mărcii din 24 februarie 2020, invocat de către terţ, totuşi această condiţie nu este esenţială şi, separat suficientă pentru a stabili prioritatea faţă de cererea sa de depozitare din 20 august 2020 care a fost depusă prima în raport cu cererea de protecţie a terţului din 2021, aici Agenţia urma să examineze în detaliu efectele/notorietatea/renumele mărcii pe teritoriul Republicii Moldova la momentul depozitării mărcii de către Corobca Ion - 20 august 2020. Respectiv, contestatarul nu a prezentat nici o probă, iar autoritatea publică pârâtă nu a administrat şi pus la baza emiterii hotărârii contestate nici o probă care să indice caracterul notoriu şi renumele mărcii internaţionale „TikTok" în februarie-august 2020 şi a efectelor acestora în Republica Moldova. Or, renumele în Republica Moldova este o condiţie separată şi esenţială care urma a fi apreciată cu maximă atenţie, odată ce Agenţia a acordat protecţie unui subiect străin care a depus cererea de protecţie după solicitantul cetăţean al Republicii Moldova - Corobca Ion la 20 august 2020.

Reclamantul a relevat că, însuşi autoritatea publică pârâtă indică faptul că marca notorie - marcă larg cunoscută în Republica Moldova la data depunerii unei cereri de înregistrare de marcă sau la data priorităţii revendicate în cerere, în cadrul segmentului de public vizat pentru produsele şi/sau serviciile cărora li se aplică marca, fără a fi necesară înregistrarea sau utilizarea mărcii notorii în Republica Moldova pentru a fi opusă.

Prin urmare, reclamantul consideră că autoritatea publică pârâtă a încălcat principiul teritorialităţii şi priorităţii claselor, or, drepturile naţionale de marcă sunt, în primul rând, teritoriale. Acest principiu al teritorialităţii, care este recunoscut de dreptul internaţional al tratatelor, înseamnă că legislaţia statului în care este solicitată protecţia unei mărci determină condiţiile acestei protecţii. De asemenea, legislaţia naţională nu poate sancţiona decât acte săvârşite pe teritoriul naţional în cauză (Hotărârea Curţii Internaţionale din 22 iunie 1994, cauza IHT Internationale Heiztechnik GmbH şi Uwe Danziger v. Ideal-Standard GmbH şi Wabco Standard GmbH).

La fel, reclamantul a invocat că a fost încălcat și principiul pe larg promovat de către autoritatea publică pârâtă „Principiul First to file" (Prim venit - Prim deservit), prin care Agenţia inlustreză cu titlu de exemplu, protecţia cetăţenilor Republicii Moldova care beneficiază de protecţie teritorială în Republica Moldova în calitate de prim solicitanţi în raport cu solicitanţii ulteriori a mărcilor care au devenit renumite

pe teritoriul Republicii Moldova după data depozitării cetăţenilor Republicii Moldova în calitate de prim venit - prim deservit.

Totodată, reclamantul a evidențiat că legea acordă protecţie doar mărcii anterioare sau cele care au invocat dreptul de prioritate în raport cu data invocării priorităţii şi momentul dobândirii „de jure” a caracterului de marcă anterioară.

Reclamantul a reiterat că mărcile nu sunt similare sau identice şi acestea pot coexista, aspect confirmat de Agenția de Stat pentru Proprietatea Intelectuală a Republicii Moldova prin decizia sa din 18 martie 2022.

Poziția pârâtului și terțului pe marginea acțiunii:

La 4 ianuarie 2023, Agenția de Stat pentru Proprietatea Intelectuală a depus referință asupra acțiunii în contencios administrativ, prin care și-a exprimat dezacordul cu acțiunea înaintată de Corobca Ion și a solicitat respingerea acesteia ca fiind neîntemeiată (f.d. 49-53).

Pe 10 ianuarie 2023, terțul TikTok Information Technologies UK Limited a depus referință, prin care și-a exprimat dezacordul cu acțiunea înaintată, solicitând respingerea acesteia ca neîntemeiată (f.d. 38-46).

Soluția instanței de fond:

Prin hotărârea Judecătoriei Chișinău, sediul Râșcani din 20 iulie 2023, s-a respins ca fiind neîntemeiată acţiunea în contencios administrativ înaintată de Corobca Ion către Agenția de Stat pentru Proprietatea Intelectuală cu privire la anularea actului administrativ individual defavorabil și obligarea autorității publice să emită un act administrativ individual favorabil privind înregistrarea mărcii.

Calea de atac exercitată:

Nefiind de acord cu hotărârea primei instanțe, la 2 august 2023, Corobca Ion a declarat apel (f.d. 80).

La 6 decembrie 2023, Corobca Ion a prezentat instanței de apel motivarea apelului, reiterând motivele de fapt și temeiurile de drept indicate în acțiunea de contencios administrativ.

Iar, suplimentar, în motivarea cererii de apel, apelantul Corobca Ion a indicat că instanța de fond a transpus în partea motivatoare constatările și argumentele expuse de Agenția de Stat pentru Proprietatea Intelectuală, fără a efectua o analiză obiectivă a tuturor circumstanțelor importante pentru justa soluționare a cauzei și fără a se expune asupra niciunui argument indicat în acțiunea de către Corobca Ion, prin ce s-a emis o hotărâre nemotivată.

Apelantul a susținut că instanța de fond a interpretat și aplicat eronat condițiile stabilite de art. 8 alin. (1) lit. c) din Legea nr. 38 din 29 februarie 2008 privind protecția mărcilor, la circumstanțele constatate în cadrul procedurii administrative.

Apelantul a menționat că argumentele instanței de fond privitor la similaritatea mărcii „TikTok”, titular al cărei este terțul, și marca „Tik Tok Burger”, sunt neîntemeiate, or, deși, au un element comun „TikTok”, totuși acestea nu sunt identice, ultima conținând în afara de elementul „TikTok” și o altă particulă ce o

deosebește esențial și în coroborare cu produsele vândute sub această denumire atestă caracterul diferit ca semne, fără a exista riscul de confuzie, de asociere. Mai mult că, diferențele menționate între cele două mărci fac posibilă deosebirea lor de către consumatorul obișnuit, rezonabil de bine informat, or, mărcile nefiind identice și nici atât de similare încât să producă o confuzie în rândul publicului.

În acest context, apelantul a reiterat recomandările Curții Supreme de Justiție cuprinse în hotărârea Plenului Curții Supreme de Justiție „cu privire la aplicarea unor prevederi ale legislației în domeniul protecției mărcilor", care la pct. 52, explică că „instanțele de judecată vor avea în vedere că pentru determinarea termenului „marcă similară" se va ține cont de faptul că aprecierea globală a similitudinii vizuale, auditive sau conceptuale a mărcilor trebuie să se bazeze pe impresia de ansamblu, pe care o creează mărcile, având în vedere, în special componentele lor distinctive și dominante". Prin urmare, atât gradul caracterului distinctiv al mărcii anterioare, cât și, separat, caracterul distinctiv al diferitor componente ale mărcilor compuse, constituie criterii importante, care trebuie stabilite înaintea efectuării unei aprecieri globale a riscului de confuzie.

Din raționamentele expuse, apelantul consideră că instanța de fond arbitrar și fără o justificare rezonabilă a stabilit caracterul identic și similar, și nu s-a expus prin argumente pertinente și concludente despre existența riscului de confuzie și nu a luat în considerație criteriile importante la efectuarea aprecierii globale a riscului de confuzie raportat la serviciile/produsele ce urmează a fi prestate de către Corobca Ion și de criterii distinctive ale mărcii ce le conține „mențiunea Burger". Or, odată ce aplicația/marca „TikTok" prin modul, forma și destinația de utilizare în raport cu cafeneaua „Tik Tok Burger" sunt absolut diferite, gradul de confuzie și asociere de către publicul larg este practic exclus.

Apelantul a relevat că instanța a reținut de la autoritatea publică un argument general și indirect ce confirmă lipsa caracterul similar și identic al mărcilor, indicând că, „produsele acceptate spre înregistrare pot fi considerate complementare și conexe cu serviciile contestatorului și pot sugera publicului larg existența unei legături cu titularul mărcii anterioare cunoscută consumatorilor", fără a indica în baza căror criterii/raționamente a ajuns la asemenea concluzii.

Apelantul a afirmat că intimata la emiterea actului administrativ individual defavorabil a apreciat arbitrar faptul că la momentul depozitării mărcii de către Corobca Ion, adică la data de depozit - 20 august 2020, marca anterioară „TikTok" își extindea efectele în Republica Moldova și era recunoscută notorie/renumită în Republica Moldova în sensul art. 6bis din Convenția de la Paris.

Apelantul a enunțat că a depus cererea cu privire la înregistrarea mărcii la data de 20 august 2020, iar terțul a depus declarația de protecție a mărcii la Agenția de Stat pentru Proprietatea Intelectuală la 23 decembrie 2021, înregistrată la 24 decembrie 2021. Deci, consideră că a fost primul care a depus cerere de înregistrare a mărcii și în calitate de prim solicitant urmează să beneficiez de protecție.

Apelantul a specificat că este evident că, în prezent, notorietatea mărcii „TikTok” este absolută și nu neagă acest fapt, însă după cum sugerează prevederile art. 8 alin. (2) din Legea nr. 38 din 29 februarie 2008, caracterul notoriu/renumele și extinderea efectelor în Republica Moldova a mărcii urmau a fi apreciată în raport cu data de depozit – 20 august 2020 și nu cu momentul depunerii contestației sau emiterii actului administrativ.

Apelantul a mai invocat că instanța de fond a reținut arbitrar probele indicate de terț fără a le raporta la prevederile normelor legale enunțate, apreciind caracterul notoriul/renumit a mărcii în Republica Moldova cu informație din anii 2021, în principal din anul 2022, însă aceste probe nu sunt pertinente și concludente și nu probează extinderea efectelor mărcii internaționale „TikTok” în Republica Moldova și caracterul notoriu a mărcii internaționale „TikTok” în Republica Moldova la momentul: a) la data de depozit a cererii de înregistrare a mărcii - 20 august 2020 sau, după caz b) la data priorității invocate de terț - 24 februarie 2020.

Apelantul a reiterat că intimata Agenția de Stat pentru Proprietatea Intelectuală a transcris argumentele indicate de terț, iar instanța argumentele reținute de intimată fără a le da o apreciere din punct de vedere a pertinenței și concludentei în raport cu data depozitării- 20 august 2020 și mai mult, priorității invocate - 24 februarie 2020, situație faptică și juridică luată în considerație de către către Agenția de Stat pentru Proprietatea Intelectuală la momentul emiterii deciziei din 18 martie 2022, prin care s-a acceptat parțial înregistrarea mărcii „Tik Tok Burger” și în raport cu marca internațională verbală „TikTok” și s-a constatat lipsa similitudinii în raport cu serviciile ce urmează a fi prestate de fiecare parte și faptul că aceste pot coexista. Însă, în urma examinării contestației a pus la bază probe care se datează cu o dată ulterioară datei depozitării - 20 august 2020 și circumstanțe/fapte juridice care nu erau la momentul depozitării.

Apelantul a precizat că renumele în Republica Moldova este o condiție separată și esențială care urma a fi apreciată cu maximă atenție, odată ce Agenția de Stat pentru Proprietatea Intelectuală a acordat protecție unui subiect străin care a depus cererea de protecție după solicitantul cetățean al Republicii Moldova, Corobca Ion, la 20 august 2020.

Cu titlu de concluzie, apelantul consideră că, autoritatea publică a emis un act administrativ nemotivat, arbitrar, unilateral și în special, contrar prevederilor normelor legale citate.

Cu privire la renumele în Republica Moldova, apelantul a reținut aceleași argumente expuse mai sus, unde a argumentat lipsa caracterului notoriu și lipsa efectelor mărcii internaționale în Republica Moldova la momentul depunerii cererii inițiale de către Corobca Ion, la 20 august 2020.

Apelantul a evidențiat că legea acordă protecție doar mărcii anterioare sau cele care au invocat dreptul de prioritate în raport cu data invocării priorității și momentul dobândirii „*de jure*” a caracterului de marcă anterioară, la care s-a referit.

Cu referire la condiția că utilizarea mărcii, precum că ar aduce un profit nemeritat din caracterul distinctiv ori din renumele mărcii anterioare sau le-ar aduce atingere acestora, apelantul a menționat că mărcile nu sunt similare/identice și pot coexista fapt constatat chiar de intimată prin decizia din 18 martie 2022.

Astfel, în opinia apelantului, terțul și în special autoritatea publică pârâtă nu au probat riscul confuziei, asocierii, reținând argumente arbitrare și generale, fără suport factologic și juridic. Totodată, consideră că, această condiție este în legătură cauzală cu condiția precedentă, și anume, „renumele mărcii anterioare". Or, acesta consideră că a demonstrat în mod cert că, la data depozitării - 20 august 2020 și mai mult, la data invocării priorității - februarie 2020, marca internațională „Tik Tok" nu producea efecte pe teritoriul Republicii Moldova sau dacă le producea nu avea caracter notoriu, acest caracter a fost dobândit ulterior datei depozitării de către Corobca Ion, fapt ce se atestă prin probele prezentate.

Apelantul a susținut că instanța de judecată urmează să protejeze titularul mărcii depozitate - Corobca Ion, de altfel i se va încălca grav dreptul de proprietate, în sensul art. 1 Protocolul nr. 1 CEDO.

În acest sens, apelantul a subliniat că la momentul depunerii cererii de înregistrare a mărcii, data depozitării - 20 august 2020, Corobca Ion, a dobândit o așteptare legitimă/speranță cu privire la dobândirea dreptului la marcă și beneficiază de protecția prevăzută de art. 1 Protocolul nr. 1 CEDO, speranța bazându-se pe situația faptică și juridică la momentul depozitării și emiterii deciziei din 18 martie 2022 a Agenției de Stat pentru Proprietatea Intelectuală. Iar, prin emiterea unui act administrativ având la bază elemente de fapt și de drept născute după data nașterii speranței legitime, adică data depunerii cererii de înregistrare și luând la bază exclusivă aceste probe cu o dată ulterioară, fără o motivare în fapt și drept, s-a încălcat dreptul de proprietate a lui Corobca Ion.

În final, apelantul Corobca Ion, prin cererea de apel, a solicitat casarea integrală a hotărârii Judecătoriei Chișinău, sediul Râșcani din 20 iulie 2023, cu pronunțarea unei noi hotărâri, prin care să fie admisă integral acțiunea în contencios administrativ înaintată de Coroba Ion.

Poziția intimatului și terțului pe marginea apelului:

La 15 decembrie 2024, intimata Agenția de Stat pentru Proprietatea Intelectuală a depus referință asupra cererii de apel, prin care a solicitat respingerea apelului ca fiind neîntemeiat (f.d. 140-141).

În data de 18 decembrie 2023, terțul TikTok Information Technologies UK Limited a depus referință, prin care și-a exprimat dezacordul cu cererea de apel, solicitând respingerea apelului ca fiind neîntemeiat (f.d. 120-128).

Admisibilitatea apelului:

Potrivit fișei de repartizare a dosarului, la 10 mai 2024, prin intermediul Programului Integrat de Gestionare a Dosarelor (PIGD), cauza de contencios

administrativ a fost redistribuită spre examinare în ordine de apel, în mod automat-aleatoriu judecătorului raportor Mîra Ghenadie.

În conformitate cu prevederile art. 236 alin. (1) din Codul administrativ, „*instanţa de apel examinează din oficiu admisibilitatea apelului*”.

Potrivit art. 232 alin. (1) din Codul administrativ, „*apelul se depune la instanţa de judecată care a emis hotărârea contestată în termen de 30 de zile de la pronunţarea dispozitivului hotărârii, dacă legea nu stabileşte un termen mai mic. Instanţa de judecată care a emis hotărârea contestată transmite neîntârziat apelul împreună cu dosarul judiciar, după motivarea hotărârii, instanţei de apel*”.

Din materialele cauzei rezultă că dispozitivul hotărârii Judecătoriei Chișinău, sediul Râșcani, a fost pronunțat public la 20 iulie 2023, iar cererea de apel a fost depusă la 2 august 2023. Astfel, Completul judiciar constată că apelul a fost depus în termenul legal.

Conform art. 232 alin. (2) din Codul administrativ, „*motivarea apelului se prezintă la instanţa de apel în termen de 30 de zile de la data notificării hotărârii motivate. Dacă se depune împreună cu apelul, motivarea apelului se depune la instanţa de judecată care a emis hotărârea contestată*”.

În speță, hotărârea motivată a fost notificată apelantului Coroba Ion la 14 noiembrie 2023, iar motivarea apelului a fost depusă la 7 decembrie 2023, adică cu respectarea prevederilor art. 232 alin. (2) din Codul administrativ.

Potrivit art. 233 alin. (2) din Codul administrativ, „*cererea de apel se semnează de apelant sau de reprezentantul lui legal ori împuternicit*”.

Completul judiciar a stabilit că cererea de apel, precum și motivarea apelului, au fost semnate de către apelantul Corobca Ion.

În astfel de circumstanțe, în temeiul reglementărilor prevăzute la art. 232-233, 236 și 241 din Codul administrativ, Completul specializat în materie de contencios administrativ concluzionează despre întrunirea condițiilor de admisibilitate a cererii de apel în cauză, motiv din care se purcede la examinarea apelului în fond.

Argumentele părților în cadrul judecării apelului:

În cadrul ședinței de judecată în instanța de apel, reprezentantul intimatei, Agenției de Stat pentru Proprietatea Intelectuală, Urmaș Diana, a pledat pentru respingerea cererii de apel și menținerea hotărârii Judecătoriei Chișinău, sediul Râșcani din 20 iulie 2023.

Reprezentantul terțului, TikTok Information Technologies UK Limited, avocatul Țîganaș Ion, în ședința de judecată, a pledat pentru respingerea cererii de apel și menținerea hotărârii Judecătoriei Chișinău, sediul Râșcani din 20 iulie 2023.

În cadrul ședinței de judecată, apelantul Corobca Ion nu s-a prezentat și nu a informat instanța cu privire la motivele neprezentării sale, deși citarea legală a fost efectuată. Astfel, Completul judiciar, conducându-se de prevederile art. 239 alin. (2) din Codul administrativ, a decis să examineze cauza în lipsa apelantului, care a fost citat legal despre timpul și locul examinării cauzei.

De altfel, examinarea cauzei în ordine de apel în lipsa apelantului, nu poate fi calificată ca o limitare a dreptului de apărare şi dreptului de acces la justiție, în condițiile când participanții la proces beneficiază de un ansamblu de pârghii legale întru realizarea drepturilor lor, iar prevederile art. 239 alin. (2) din Codul administrativ, indică expres că neprezentarea participanților la proces nu împiedică instanța de apel să decidă în privința apelului.

Aprecierea instanței de apel:

Subsumând punctul de vedere al participanților, normele procesuale și starea de fapt constatată în privința apelului, Completul specializat pentru examinarea acțiunilor în contencios administrativ al Colegiului civil, comercial și de contencios administrativ al Curții de Apel Chișinău conchide că apelul este admisibil spre examinare, dar neîntemeiat, impunându-se soluția de respingere a apelului, din următoarele motive.

În conformitate cu art. 240 alin. (1) lit. a) din Codul administrativ, „*examinând cererea de apel, instanța de apel adoptă una dintre următoarele decizii: respinge apelul*".

Potrivit art. 219 alin. (1) și (3) din Codul administrativ, „*instanța de judecată este obligată să cerceteze starea de fapt din oficiu în baza tuturor probelor legal admisibile, nefiind legată nici de declarațiile făcute, nici de cererile de solicitare a probelor înaintate de participanți. Instanța de judecată nu are dreptul să depășească limitele pretențiilor din acțiune, însă, totodată, nu este legată de textul cererilor formulate de participanții la proces*".

În acord cu prevederile art. 225 alin. (1) - (2) din Codul administrativ, „*instanța de judecată nu este competentă să se pronunțe asupra oportunității unui act administrativ. Verificarea exercitării de către autoritatea publică a dreptului discreționar se limitează la faptul dacă autoritatea publică: a) și-a exercitat dreptul discreționar; b) a luat în considerare toate faptele relevante; c) a respectat limitele legale ale dreptului discreționar; d) și-a exercitat dreptul discreționar conform scopului acordat prin lege*".

Conform jurisprudenței CtEDO instanța de apel, potrivit regulilor unui proces echitabil pornind de la aprecierea rolului determinant al concluziilor sale, are obligația să examineze efectiv problemele esențiale care îi sunt supuse aprecierii şi să nu se limiteze doar la însuşirea motivelor și concluziilor date de instanţa inferioară (*HirroBalani c. Spaniei*, nr.18064/91 din 09.12.1994 §27; *Georgiadis v. Greciei* nr.21522/93 din 29.05.1997 §43).

Potrivit recomandărilor avizului nr. 11 din 2008 al Consiliului Consultativ al Judecătorilor Europeni (CCJE) în atenţia Comitetului de Miniştri al Consiliului Europei privind calitatea hotărârilor judecătoreşti, o motivaţie şi o analiză clară sunt cerinţele fundamentale ale hotărârilor judecătoreşti şi un aspect important al dreptului la un proces echitabil. Pentru a răspunde cerinţelor procesului echitabil,

motivarea ar trebui să evidenţieze, că judecătorul a examinat cu adevărat chestiunile esenţiale ce iau fost prezentate.

Instanţa de apel menționează că art. 6 din Convenţia Europeană a Drepturilor Omului garantează dreptul justiţiabilului la o hotărâre motivată sub aspectul instituirii obligaţiei instanţelor de judecată de a-şi argumenta hotărârile adoptate din perspectiva unei analize ample a circumstanţelor cauzei. Îndatorirea de a motiva coerent şi unitar hotărârea sub aspectul tuturor cererilor, fără a exista contradicţii între motivare şi dispozitiv, constituie o garanţie pentru justiţiabili, în faţa eventualului arbitrariu judecătoresc, fiind singurul mijloc prin care se dă posibilitatea de a putea exercita un eficient control judiciar.

În opinia Completului judiciar, prima instanţă a ţinut cont de aceste deziderate şi a adoptat o hotărâre bazată pe materialul probator administrat și legislația în vigoare, asigurându-se că toate aspectele relevante au fost analizate cu rigurozitate.

Pe parcursul judecării cauzei s-a constatat că, la 20 august 2020, Corobca Ion a depus către Agenția de Stat pentru Proprietatea Intelectuală a Republicii Moldova cerere de înregistrare a mărcii „Tik Tok Burger” pentru produsele și serviciile din clasele 30, 32, 33, 35, 39, 43, conform clasificării internaționale a produselor și serviciilor în scopul înregistrării mărcilor (CIPS) (f.d.a. 1).

Conform notificării nr. 12635 din 26 noiembrie 2020, condițiile de depunere a cererii de înregistrare a mărcii au fost îndeplinite, și în conformitate cu art. 37 alin. (6) lit. a) din Legea nr. 38/2008 s-a admis publicarea cererii cu nr. depozit 046607 din 20 august 2020 în Buletinul Oficial de Proprietate Intelectuală nr. 12/2020 (f.d.a. 12).

Potrivit Avizului de refuz provizoriu total nr. 8347 din 17 iunie 2021, în urma examinării dosarului cererii de înregistrare a mărcii nr. depozit 046607 din 20 august 2020, a solicitantului Corobca Ion, s-a constatat că la înregistrarea desemnării „Tik Tok Burger” se opun: - marca națională verbală „Tic Tac”, nr.2R 2743 din 28.12.1994, cu prioritate din 01.03.1977; - marca internațională combinată „tic tac”, nr.475472 din 19.02.1983; - marca internațională verbală „Тик Так”, nr.689317 din 09.03.1998, cu prioritate din 20.01.1998; - marca internațională combinată „tic tac”, nr. 1210944 din 19.02.2014, înregistrate pentru produse similare din clasa 30 conform CIPS, precum și cererea internațională pentru marca verbală „TikTok” nr. 1572336 din 20.08.2020, cu prioritate din 24.02.2020, solicitant TikTok Information Technologies UK Limited Wework, depusă spre înregistrare pentru servicii similare din clasa 35 conform CIPS (f.d.a. 43). Astfel, s-a indicat că desemnarea solicitată poate fi înregistrată pentru toate produsele/serviciile din clasele 32, 33, 39, 43 conform CIPS. S-a mai menționat că, dreptul exclusiv nu se extinde asupra elementului „Burger”, cu excepția executării grafice deosebite, deoarece acest element, fiind termen descriptiv, nu poate fi înregistrat independent în calitate de marcă (în temeiul art. 10 din Legea nr.38/2008).

Ulterior, prin decizia Direcției mărci și design industrial nr. 3825 din 18 martie 2022, s-a acceptat parțial înregistrarea mărcii „Tik Tok Burger”, și anume, pentru produsele și serviciile din clasele 32, 33, 39, 43 conform CIPS, fiind reținute motivele de refuz invocate în Avizul de refuz provizoriu total (f.d.a. 59).

La 15 aprilie 2022, compania TikTok Information Technologies UK Limited a depus contestaţie împotriva deciziei Direcției mărci și design industrial nr. 3825 din 18 martie 2022, solicitând respingerea cererii nr. depozit 046607 din 20 august 2020 a solicitantului Corobca Ion, în temeiul art. 8 alin. (1) lit. c) din Legea nr.38/2008. (f.d.a. 219-229).

În urma examinării contestației, Comisia de Contestații a Agenției de Stat pentru Proprietatea Intelectuală a emis hotărârea din 5 august 2022, prin care a hotărât:

„*1. Se acceptă revendicarea contestatarului;*

2. Se abrogă Decizia Direcției mărci și design industrial din 18.09.2022 și se respinge cererea de înregistrare a mărcii nr. depozit 046607 din 20.08.2020, pe numele solicitantului Corobca Ion;

3. Se restituie taxa achitată pentru înregistrarea și eliberarea certificatului de înregistrare a mărcii în cuantum de 125 euro;

4. Se transmite dosarul în arhivă;

5. Hotărârea poate fi atacată în instanța de contencios administrativ – Judecătoria Chișinău, sediul Râșcani (mun. Chișinău, str. Kiev, nr. 3) în termen de 30 de zile din data notificării integrale a acesteia” (f.d.12-25).

Nefiind de acord cu hotărârea din 5 august 2022 a Comisiei de Contestații a Agenției de Stat pentru Proprietatea Intelectuală, la 28 noiembrie 2022, Corobca Ion a depus prezenta acțiune în contencios administrativ către Agenția de Stat pentru Proprietatea Intelectuală, solicitând;

1) anularea hotărârii din 5 august 2022 a Comisiei de Contestaţii a Agenţiei de Stat pentru Proprietatea Intelectuală

2) obligarea Agenţiei de Stat pentru Proprietatea Intelectuală la admiterea cererii nr. depozit 046607 din 20 august 2020, depusă de solicitantul Corobca Ion şi înregistrarea mărcii „Tik Tok Burger”.

Prima instanță, fiind învestită cu judecarea prezentei cauze, a ajuns la concluzia netemeiniciei acţiunii şi a respins-o integral.

Completul specializat în examinarea cauzelor de contencios administrativ al Curţii de Apel Chișinău, analizând legalitatea hotărârii în raport cu prevederile art. 225 din Codul administrativ și art. 239 – 241 din Codul de procedură civilă, constată că aceasta urmează a fi menţinută. Instanţa de fond a interpretat corect circumstanțele cauzei, a evaluat obiectiv probele disponibile și a stabilit corect circumstanțele de fapt, aplicând în mod adecvat legislația relevantă care reglementează raportul litigios.

Admisibilitatea acțiunii în contencios administrativ.

Potrivit art. 3 din Codul administrativ, „*scopul legislaţiei administrative Legislaţia administrativă are drept scop reglementarea procedurii de înfăptuire a activităţii administrative şi a controlului judecătoresc asupra acesteia, în vederea asigurării respectării drepturilor şi a libertăţilor prevăzute de lege ale persoanelor fizice şi juridice, ţinîndu-se cont de interesul public şi de regulile statului de drept*”.

Conform art. 5 din Codul administrativ, „*activitatea administrativă reprezintă totalitatea actelor administrative individuale şi normative, a contractelor administrative, a actelor reale, precum şi a operaţiunilor administrative realizate de autorităţile publice în regim de putere publică, prin care se organizează aplicarea legii şi se aplică nemijlocit legea*”.

Potrivit art. 20 din Codul administrativ, „*dacă printr-o activitate administrativă se încalcă un drept legitim sau o libertate stabilită prin lege, acest drept poate fi revendicat printr-o acţiune în contencios administrativ, cu privire la care decid instanţele de judecată competente pentru examinarea procedurii de contencios administrativ, conform prezentului cod*”.

Conform art. 206 alin. (1) lit. b) din Codul administrativ, „*o acţiune în contencios administrativ poate fi depusă pentru: b) obligarea autorităţii publice să emită un act administrativ individual (acţiune în obligare)*”.

În conformitate cu art. 224 alin. (1) lit. b) din Codul administrativ, „*examinând acţiunea în contencios administrativ în fond, instanţa de judecată adoptă una dintre următoarele hotărâri: b) în baza unei acţiuni în obligare, anulează în tot sau în parte actul administrativ individual de respingere a solicitării sau o eventuală decizie adoptată în procedura prealabilă şi obligă autoritatea publică să emită un act administrativ individual, dacă revendicarea pretenţiei reclamantului de emitere a actului este întemeiată*”.

Din punct de vedere a felului acțiunii în contencios administrativ, Completul de judecată apreciază că acțiunea înaintată de reclamantul Corobca Ion se relaţionează conceptului legal de acţiune în obligare prevăzut la art. 206 alin. (1) lit. b) din Codul administrativ, or, reclamantul conform prevederilor art. 224 alin. (1) lit. b) din Codul administrativ urmărește anularea hotărârii Agenţiei de Stat pentru Proprietatea Intelectuală din 5 august 2022 prin care s-a abrogat decizia Direcției mărci și design industrial din 18.09.2022 și s-a respins cererea de înregistrare a mărcii nr. depozit 046607 din 20.08.2020 pe numele solicitantului Corobca Ion și, respectiv, obligarea Agenţiei de Stat pentru Proprietatea Intelectuală la admiterea cererii nr. depozit 046607 din 20 august 2020, depusă de solicitantul Corobca Ion şi înregistrarea mărcii „Tik Tok Burger”.

În conformitate cu art. 207 alin. (1) din Codul administrativ, „*instanţa verifică din oficiu dacă sunt întrunite condițiile pentru admisibilitatea unei acțiuni în contenciosul administrativ. Dacă este inadmisibilă, acțiunea în contencios administrativ se declară ca atare prin încheiere judecătorească susceptibilă de recurs*”.

Conform art. 191 alin. (1) din Codul administrativ, „*cu excepţia cazurilor prevăzute la alin.(2) şi (3), judecătoriile soluţionează în fond toate acţiunile în contencios administrativ*”.

În acord cu prevederile art. 196 alin. (1) din Codul administrativ, „*acţiunea în contencios administrativ se depune la instanţa de judecată în a cărei rază teritorială îşi are sediul autoritatea publică care a desfăşurat activitatea administrativă contestată, daca legea nu prevede altfel*”.

Astfel, ținând cont de obiectul acțiunii și având în vedere prevederile art. 191 alin. (1) din Codul administrativ, examinarea prezentei cauze ține de competența Judecătoriei Chișinău, sediul Râșcani, or, obiectul acesteia nu se regăsește în excepțiile de la alin. (2) și (3) a art. 191 din Codul administrativ.

Prin urmare, acțiunea în contencios administrativ a fost înaintată de reclamantul Corobca Ion cu respectarea competenței jurisdicționale materiale și teritoriale.

Conform art. 10 alin. (1) din Codul administrativ, „*actul administrativ individual este orice dispoziţie, decizie sau altă măsură oficială întreprinsă de autoritatea publică pentru reglementarea unui caz individual în domeniul dreptului public, cu scopul de a produce nemijlocit efecte juridice, prin naşterea, modificarea sau stingerea raporturilor juridice de drept public*”.

Articolul 11 alin. (1) din Codul administrativ, prescrie că „*actele administrative individuale pot fi: a) acte defavorabile – actele care impun destinatarilor lor obligaţii, sancţiuni, sarcini sau afectează drepturile/interesele legitime ale persoanelor ori care resping, în tot sau în parte, acordarea avantajului solicitat; b) acte favorabile – actele care creează destinatarilor săi un beneficiu sau un avantaj de orice fel*”.

La caz, instanța de apel atestă că actul administrativ individual, identificat prin hotărârea Agenţiei de Stat pentru Proprietatea Intelectuală din 5 august 2022, reprezintă act administrativ defavorabil reclamantului Corobca Ion, or, prin acesta s-a abrogat decizia Direcției mărci și design industrial din 18.09.2022 și s-a respins cererea de înregistrare a mărcii nr. depozit 046607 din 20.08.2020 pe numele solicitantului Corobca Ion.

Conform art. 53 alin.(1) din Constituție, „*persoana vătămată într-un drept al său de o autoritate publică, printr- un act administrativ sau prin nesoluţionarea în termenul legal a unei cereri, este îndreptăţită să obţină recunoaşterea dreptului pretins, anularea actului şi repararea pagubei*”.

În conformitate cu art. 17 din Codul administrativ, „*drept vătămat este orice drept sau libertate stabilit/stabilită de lege căruia/căreia i se aduce atingere prin activitate administrativă*”.

În accepţiunea art. 39 alin. (1) și (2) din Codul administrativ, „*controlul judecătoresc al activității administrative este garantat și nu poate fi îngrădit. Orice persoană care revendică un drept vătămat de către o autoritate publică în sensul*

art. 17 sau prin nesoluționarea în termenul legal a unei cereri se poate adresa instanței de judecată competente".

Potrivit art. 189 alin. (1) și (2) din Codul administrativ, „*orice persoană care revendică încălcarea unui drept al său prin activitatea administrativă a unei autorităţi publice poate înainta o acţiune în contencios administrativ. O acţiune în contencios administrativ poate fi înaintată şi atunci când autoritatea publică nu a soluţionat în termen legal o cerere*".

Completul judiciar reține că, unul dintre elementele definitorii ale acțiunii în contencios administrativ, este revendicarea unui drept propriu, vătămat prin una din formele activității administrative. Or, reclamantul care înaintează acțiuna trebuie să urmărească și să justifice procesual, pentru testul de admisibilitate, revendicarea unui drept subiectiv propriu căruia i se aduce atingere prin activitatea administrativă contestată.

Reclamantul are dreptul la înaintarea acțiunii în contencios administrativ ori de câte ori se deduce la o examinare în *prima facie* - circumstanțele din cererea sa, acte, dosar administrativ etc. probabilitatea (posibilitatea) lezării unui drept al său prin actul administrativ individual contestat. Probabilitatea că dreptul subiectiv ar putea fi vătămat este prezumată de fiecare dată când o persoană este destinatar (art. 11 alin. (2) enunțul 1 din Codul administrativ) al actului administrativ individual defavorabil sau este terț.

Astfel, din circumstanțele expuse de reclamant în acțiunea de contencios administrativ este evidentă revendicarea încălcării drepturilor sale prin activitate administrativă conform art. 20, 39 și 189 alin. (1) din Codul administrativ, or, reclamantului Corobca Ion, căruia i s-a refuzat înregistrarea mărcii nr. depozit 046607 din 20.08.2020 pe numele său, este destinatar al efectelor actului administrativ defavorabil contestat și nu-i poate fi aplicată regula acțiunii populare pentru a declara acțiunea inadmisibilă în conformitate cu prevederile art. 207 alin. (2) lit. e) din Codul administrativ.

În lumina circumstanțelor relatate, Completul de judecată conchide că prin acțiunea depusă, reclamantul Corobca Ion a revendicat apărarea pe calea controlului judecătoresc a unui drept în sensul art. 17 din Codul administrativ, și anume, dreptul la înregistrarea mărcii, garantat de Legea nr. 38 din 29 februarie 2008 privind protecţia mărcilor.

În conformitate cu art. 19 din Codul administrativ, „*cererea prealabilă este instituţia care oferă o cale de soluţionare prejudiciară a litigiilor administrative*".

Potrivit art. 162 din Codul administrativ, „*procedura prealabilă urmăreşte scopul de a verifica legalitatea actelor administrative individuale. Dacă autoritatea publică nu soluţionează petiţia în termenele prevăzute de prezentul cod, persoana afectată este în drept să depună cerere prealabilă. Cererea prealabilă poate fi îndreptată spre: a) anularea în tot sau în parte a unui act administrativ individual ilegal sau nul; b) emiterea unui act administrativ individual*".

Articolul 208 alin. (1) și (3) din Codul administrativ, prescrie că „*până la înaintarea acţiunii în contencios administrativ se va respecta procedura prealabilă,* ***cu excepţiile prevăzute de lege****. Dacă procedura prealabilă nu este prevăzută de lege, acţiunea în obligare se admite numai în cazul în care reclamantul a depus anterior la autoritatea publică competentă o cerere de emitere a actului administrativ individual*”.

Din lucrările cauzei rezultă că la 20 august 2020, Corobca Ion a depus către Agenția de Stat pentru Proprietatea Intelectuală a Republicii Moldova cerere de înregistrare a mărcii „Tik Tok Burger” pentru produsele și serviciile din clasele 30, 32, 33, 35, 39, 43, conform clasificării internaționale a produselor și serviciilor în scopul înregistrării mărcilor (CIPS) (f.d.a. 1).

Prin decizia Direcției mărci și design industrial nr. 3825 din 18 martie 2022, s-a acceptat parțial înregistrarea mărcii „Tik Tok Burger”, și anume, pentru produsele și serviciile din clasele 32, 33, 39, 43 conform CIPS, fiind reținute motivele de refuz invocate în Avizul de refuz provizoriu total (f.d.a. 59).

La 15 aprilie 2022, compania TikTok Information Technologies UK Limited a depus contestaţie împotriva deciziei Direcției mărci și design industrial nr. 3825 din 18 martie 2022, solicitând respingerea cererii nr. depozit 046607 din 20 august 2020 a solicitantului Corobca Ion, în temeiul art. 8 alin. (1) lit. c) din Legea nr.38/2008. (f.d.a. 219-229).

Prin hotărârea Comisiei de Contestații a Agenției de Stat pentru Proprietatea Intelectuală din 5 august 2022, s-a abrogat decizia Direcției mărci și design industrial din 18.09.2022 și s-a respins cererea de înregistrare a mărcii nr. depozit 046607 din 20.08.2020, pe numele solicitantului Corobca Ion.

Conform art. 47 alin. (1) și (2) al Legii nr. 38 din 29 februarie 2008 privind protecţia mărcilor, „*orice decizie privind cererile de înregistrare a mărcilor poate fi contestată de către părţi în termen de 2 luni de la data primirii ei sau de către persoanele terţe în termen de o lună de la data la care decizia a fost făcută publică. Contestaţia are efect suspensiv. (2) Contestaţia se depune la AGEPI şi se soluţionează de către Comisia de contestaţii în conformitate cu regulamentul acesteia, aprobat de Guvern*”.

Potrivit art. 48 alin. (4) din Legea nr. 38 din 29 februarie 2008 privind protecţia mărcilor, „*hotărârea Comisiei de contestaţii se comunică parţilor şi poate fi atacată la judecătoria în a cărei jurisdicţie este sediul AGEPI în termenele prevăzute de lege*”.

În acelaşi timp, art. 209 alin. (1) lit. a) din Codul administrativ, stipulează că „*acţiunea în contestare şi acţiunea în obligare se înaintează în decurs de 30 de zile, dacă legea nu prevede altfel. Acest termen începe să curgă de la data comunicării sau notificării deciziei cu privire la cererea prealabilă sau data expirării termenului prevăzut de prezentul cod pentru soluţionarea acesteia*”.

Nefiind de acord cu hotărârea din 5 august 2022 a Comisiei de Contestații a Agenției de Stat pentru Proprietatea Intelectuală, la 28 noiembrie 2022, Corobca Ion a depus prezenta acțiune în contencios administrativ.

Astfel, coroborând prevederile normelor legale citate anterior, cu circumstanțele de fapt ale cauzei, Completul judiciar statuează că, reclamantul Corobca Ion este subiect de sesizare a instanței de contencios administrativ, a respectat procedura de adresare în instanța de judecată, precum și termenul de depunere a acțiunii în instanța de judecată, iar acțiunea depusă nu este exceptată de la controlul judiciar, prin urmare motive de inadmisibilitate a acțiunii în conformitate cu prevederile art. 207 alin. (2) din Codul administrativ, la caz nu sunt, din care considerente, instanța de fond corect a conchis asupra întrunirii condițiilor de admisibilitate a acțiunii.

Cu referire la fondul acțiunii.

Potrivit art. 224 alin. (1) lit. f) din Codul administrativ „*examinând acțiunea în contencios administrativ în fond, instanța de judecată adoptă una dintre următoarele hotărâri: f) respinge acţiunea ca fiind neîntemeiată, dacă nu sunt îndeplinite condiţiile de adoptare a unei hotărîri prevăzute la lit.a)–e)*".

Conform art. 93 alin. (1) din Codul administrativ, „*fiecare participant probează faptele pe care îşi întemeiază pretenţia*".

La acest capitol, se reține și dispozițiile art. 22 alin. (1) coroborat cu art. 219 alin. (1) din Codul administrativ, care stipulează că, „*instanța de judecată este obligată să cerceteze starea de fapt din oficiu în baza tuturor probelor legal admisibile, nefiind legată nici de declarațiile făcute, nici de cererile de solicitare a probelor înaintate de participanți*".

Cu raportare la speța în cauză, Completul specializat în examinarea cauzelor de contencios administrativ al Curţii de Apel Chişinău reține că noțiunea de „marcă" este definită în Legea nr. 38-XVI din 29 februarie 2008 privind protecţia mărcilor şi reprezintă „*orice semn (vizual, sonor, olfactiv, tactil) care servește la individualizarea şi deosebirea produselor şi/sau serviciilor unei persoane fizice sau juridice de cele ale altor persoane fizice sau juridice*".

Articolul 3 lit. a) din Legea privind protecţia mărcilor nr. 38 din 29 februarie 2008, statuează că, „*drepturile asupra mărcii sunt dobândite şi protejate pe teritoriul Republicii Moldova prin înregistrare în condiţiile prezentei legi*".

Potrivit art. 4 alin. (1) și (2) lit. b), d) și e) al Legii nr. 38 din 29 februarie 2008 privind protecţia mărcilor, „*Agenţia de Stat pentru Proprietatea Intelectuală, denumită în continuare AGEPI, este oficiul naţional în domeniul protecţiei proprietăţii intelectuale şi unica autoritate care acordă pe teritoriul Republicii Moldova protecţie mărcilor în condiţiile prezentei legi. AGEPI: b) recepţionează şi examinează cererile de înregistrare a mărcilor, înregistrează şi eliberează, în numele statului, certificate de înregistrare a mărcilor, publică date oficiale în Buletinul Oficial de Proprietate Intelectuală, denumit în continuare BOPI; d)*

îndeplineşte atribuţiile oficiului de origine pentru cererile de înregistrare internaţională a mărcilor avînd ca ţară de origine Republica Moldova, depuse de către solicitanţii naţionali sau străini, în conformitate cu prevederile Aranjamentului de la Madrid şi ale Protocolului referitor la Aranjament; e) ţine Registrul naţional al cererilor de înregistrare a mărcilor şi Registrul naţional al mărcilor, conform Regulamentului privind procedura de depunere, examinare şi înregistrare a mărcilor, aprobat de Guvern (denumit în continuare Regulament)".

Conform art. 5 al Legii nr. 38 din 29 februarie 2008 privind protecţia mărcilor, „*pot constitui mărci orice semne: a) susceptibile de reprezentare grafică – cuvinte (inclusiv nume de persoane), litere, cifre, desene, culori, combinații de culori, elemente figurative, forme tridimensionale, în special forma produsului sau a ambalajului acestuia, holograme, semne de poziționare; b) sonore, olfactive, tactile, precum și orice combinații de astfel de semne, cu condiția ca aceste semne să poată servi la deosebirea produselor și/sau serviciilor unei persoane fizice sau juridice de cele ale altor persoane fizice sau juridice*".

Potrivit art. 6 din Legea nr. 38 din 29 februarie 2008 privind protecţia mărcilor, „*titular al mărcii este persoana fizică sau juridică ori grupul de persoane fizice şi/sau juridice în numele căreia/căruia marca este protejată în conformitate cu prezenta lege. Drepturile dobîndite prin înregistrarea mărcii în Registrul naţional al mărcilor se confirmă prin titlul de protecţie – certificatul de înregistrare a mărcii. Drepturile asupra mărcii pot fi dobândite individual sau în coproprietate în indiviziune. Modul de utilizare a drepturilor în coproprietate asupra mărcii se stabileşte prin acordul încheiat între coproprietari. În caz contrar, litigiul se soluţionează de instanţa de judecată competentă*".

Completul de judecată subliniază că Legea nr. 38-XVI din 29 februarie 2008 privind protecția mărcilor distinge între motivele de refuz pentru înregistrarea mărcii, împărțindu-le în motive absolute și motive relative. Motivele absolute sunt detaliate la art. 7 al legii, iar motivele relative sunt menționate la art. 8.

În conformitate cu art. 8 alin. (1) lit. c) al Legii nr. 38 din 29 februarie 2008 privind protecţia mărcilor, „*în afara motivelor de refuz prevăzute la art. 7, se refuză înregistrarea şi în cazul când marca este identică ori similară cu o marcă anterioară şi este solicitată spre înregistrare pentru produse şi/sau servicii care nu sunt similare cu cele pentru care marca anterioară este înregistrată, în cazul când marca anterioară se bucură de renume în Republica Moldova şi dacă utilizarea mărcii solicitate, fără un motiv justificat, ar aduce un profit nemeritat din caracterul distinctiv ori din renumele mărcii anterioare sau le-ar aduce atingere acestora*".

Alineatul 2 al aceluiași articol, prescrie că, „*în sensul alin.(1), mărci anterioare sunt:*

a) mărcile a căror dată de depozit sau, după caz, de prioritate, în sensul art.34, este anterioară datei de depozit a cererii de înregistrare a mărcii, ţinînd cont, după caz, de dreptul de prioritate, în sensul art.33 sau, după caz, în sensul art.35, invocat

în sprijinul acestei mărci, şi care aparţin următoarelor categorii: - mărci înregistrate în Republica Moldova; - înregistrări internaţionale care îşi extind efectele în Republica Moldova;

b) cererile de înregistrare a mărcilor menţionate la lit.a), sub rezerva înregistrării acestora;

c) mărcile care, la data de depozit a cererii de înregistrare a mărcii sau, după caz, la data priorităţii invocate în sprijinul cererii în conformitate cu art.36, sunt recunoscute notorii în Republica Moldova în sensul art.6 bis din Convenţia de la Paris".

Potrivit art. 43 alin. (1) și (2) al Legii nr. 38 din 29 februarie 2008 privind protecţia mărcilor, „*în cazul în care, în temeiul motivelor absolute sau relative de refuz specificate la art. 7 şi 8, marca nu îndeplinește condițiile de înregistrare pentru toate sau pentru o parte din produsele şi/sau serviciile pentru care este solicitată, cererea de înregistrare a mărcii se respinge pentru produsele şi/sau serviciile respective. Cererea de înregistrare a mărcii nu va fi respinsă înainte ca solicitantului să i se comunice, printr-un aviz de refuz provizoriu, motivele în baza cărora înregistrarea ar putea fi refuzată în totalitate sau în parte. În termen de 2 luni de la data primirii comunicării, solicitantul este în drept să depună o contestaţie la avizul de refuz provizoriu, cu prezentarea argumentelor în favoarea înregistrării mărcii, să retragă cererea pentru una sau mai multe clase de produse/servicii, pentru anumite produse/servicii ori să solicite introducerea modificărilor, cu condiţia achitării taxelor pentru acţiunile menţionate, în termenele şi cuantumurile stabilite*".

Analizând actul administrativ contestat în corelație cu circumstanțele de fapt ale cauzei și normele legale menționate anterior, Completul de judecată constată că hotărârea din 5 august 2022 a Comisiei de Contestații a Agenției de Stat pentru Proprietatea Intelectuală a fost emisă în strictă conformitate cu legislația în vigoare și cu respectarea procedurilor legale.

Din materialele cauzei reiese că marca solicitată pentru înregistrare de către Corobca Ion a fost refuzată de Agenția de Stat pentru Proprietatea Intelectuală pe baza art. 8 alin. (1) lit. c) din Legea nr. 38 din 29 februarie 2008, din următoarele motive: *marca este similară cu o marcă anterioară şi este solicitată spre înregistrare pentru produse şi/sau servicii care nu sunt similare cu cele pentru care marca anterioară este înregistrată, în cazul când marca anterioară se bucură de renume în Republica Moldova şi dacă utilizarea mărcii solicitate, fără un motiv justificat, ar aduce un profit nemeritat din renumele mărcii anterioare sau le-ar aduce atingere acestora*.

Din actele cauzei rezultă că terțul TikTok Information Technologies UK Limited este titularul mărcii verbale „TikTok" nr. IR 1572336, înregistrată la data de 20 august 2020, cu prioritate din 24 februarie 2020. Această marcă este protejată pe

teritoriul Republicii Moldova pentru produse și servicii din clasele 9, 35, 36, 38, 41, 42 și 45, conform Clasificării Internaționale a Produselor și Serviciilor (CIPS).

Conform metodologiei Agenției de Stat pentru Proprietatea Intelectuală a Republicii Moldova, similitudinea mărcilor poate fi determinată după următoarele criteriile: a) grafică (vizuală); b) fonetică (sonoră); c) semantică (de sens).

Mai mult, pentru a stabili similitudinea mărcilor este suficient să se stabilească asemănarea lor în conformitate cu unul dintre aceste criterii.

Astfel, pentru a stabili similaritatea între mărci, se va analiza aprecierea globală a riscului de confuzie, în ceea ce priveşte similaritatea vizuală, fonetică sau conceptuală a mărcilor, aflate în conflict, se va ţine seama de elementele lor distinctive sau dominante, se vor avea în vedere factorii pertinenţi, în aprecierea percepţiei de ansamblu.

Conform jurisprudenței Curții Europene de Justiție, există două situații în care există riscul asocierii unei mărci cu una preexistentă și anume, dacă publicul confundă în mod direct mărcile în conflict, luând a doua pentru prima și în cazul în care publicul stabilește o legătură între mărcile în conflict și presupune că produsele sau serviciile în cauză provin de la aceeași întreprindere sau de la întreprinderi economic legate (cauza *Canon, EU:C:1998:442*, paragraful 29-30).

Prin urmare, atât gradul caracterului distinctiv al mărcii anterioare, cât şi, separat, caracterul distinctiv al diferitor componente ale mărcilor compuse, constituie criterii importante, care trebuie stabilite înaintea efectuării unei aprecieri globale a riscului de confuzie (Hotărârea Curţii Europene de Justiţie din 11 noiembrie 1997, *„Sabel”, C-251/95*, punctul 23).

Completul judiciar constată că argumentele instanței de fond și ale autorității publice pârâte, în raport cu speța în cauză, sunt fundamentate, având în vedere gradul ridicat de similaritate dintre marca terțului „TikTok” nr. IR 1572336 și marca pe care apelantul a solicitat-o pentru înregistrare, „Tik Tok Burger”.

La caz, comparând cele două mărci, se constată că similitudinea este evidentă sub toate aspectele relevante: vizual, fonetic și conceptual. Mărcile „TikTok” și „Tik Tok Burger” se aseamănă semnificativ, semnele sunt practic identice, deoarece ambele conțin o îmbinare de cuvinte creată artificial, indiferent de faptul dacă este scrisă separat (Tik Tok) sau împreună (TikTok). Elementul dominant și distinctiv al semnului solicitat, „Tik Tok”, este identic cu marca anterioară, ceea ce generează o impresie de ansamblu similară pentru consumatori.

De asemenea, se reține că, în marca solicitată este inclus elementul „Burger”, care, deși poate fi considerat nedistinctiv în raport cu produsele sau serviciile oferite, nu contribuie la diferențierea semnului în mod semnificativ. În realitate, atenția consumatorului este în continuare concentrată pe partea verbală „Tik Tok”, care este repetitivă și comună între cele două mărci. Astfel, elementul suplimentar „Burger” nu are puterea de a distinge în mod eficient cele două mărci, fiind perceput mai degrabă ca un element descriptiv al produselor sau serviciilor oferite.

În astfel de circumstanțe, instanța de apel califică ca fiind eronate alegațiile apelantului Corobca Ion, precum că, „*semnele „TikTok” și „Tik Tok Burger” nu sunt în coliziune, nu sunt identice sau similare și pot coexista*”, or, evaluarea autorității publice pârâte se bazează pe analiza detaliată a similarității dintre cele două mărci, care arată că există un grad semnificativ de confuzie potențială în rândul consumatorilor. Chiar dacă apelantul susține că cele două semne nu se influențează reciproc, instanța de apel subliniază că elementele comune și structura similară a denumirilor generează o impresie de ansamblu care poate conduce la confuzie. Astfel, caracterul distinctiv al mărcii anterioare „TikTok” ar putea fi afectat negativ prin utilizarea mărcii solicitate „Tik Tok Burger”.

Totodată, având în vedere că produsele/serviciile solicitate sunt complementare cu serviciile mărcii terțului (în special dat fiind faptul că produsele/serviciile marcate cu semnul „Tik Tok Burger” sunt promovate, vândute prin intermediul prestării serviciilor, inclusiv servicii de publicitate și servicii de vânzare cu amănuntul), în opinia Completul judiciar semnul „Tik Tok Burger” va sugera consumatorului din Republica Moldova despre existența unei legături cu marca „TikTok”, ceea ce nu corespunde adevărului. Prin urmare, instanța de apel reiterează că aceste semne nu pot coexista pe piață fără a induce în eroare consumatorii, ceea ce justifică refuzul înregistrării mărcii solicitate.

În continuare, Completul judiciar apreciază critic alegațiile apelantului cu referire la faptul că „*marca anterioară „TikTok” nu se bucură de renume în Republica Moldova, în raport cu data de depozit depusă de Corobca Ion – 20 august 2020*”, or, probele prezentate de Agenția de Stat pentru Proprietatea Intelectuată și terțul TikTok Information Technologies UK Limited demonstrează că marca „TikTok” dispune de o popularitate semnificativă în întreaga lume, iar în Republica Moldova a câștigat, de asemenea, un renume înainte de data menționată.

În acest sens, Completul de judecată subliniază că prevederile art. 8 alin. (1) lit. c) al Legii nr. 38 din 29 februarie 2008 privind protecţia mărcilor, stipulează explicit că, pentru a refuza înregistrarea unei mărci similare, este necesară confirmarea renumelui mărcii anterioare. În cazul mărcii „TikTok”, renumele acesteia a fost demonstrat printr-o serie de argumente și probe concrete. Instanța a analizat nu doar popularitatea mărcii la nivel internațional, ci și impactul său pe piața din Republica Moldova. Probele incluse în dosar, cum ar fi datele privind statisticile la nivel global și național, veniturile anuale, numărul de utilizatori, valoarea mărcii, recunoașterea de către consumatori, confirmă că „TikTok” se bucură de renume în Republica Moldova.

Prin urmare, Completul judiciar consideră că renumele mărcii „TikTok” nu doar că a fost dovedit, dar este de asemenea un factor decisiv în evaluarea legalității refuzului de înregistrare a mărcii solicitate. Aceasta subliniază importanța protecției mărcii „TikTok” în contextul legislației naționale și internaționale.

În speță, renumele recurentei este incontestabil, la fel ca și faptul că există un risc rezonabil ca activitatea solicitantului să beneficieze sau să afecteze imaginea terțului, rezultând din analiza psihologică a consumatorului. De fapt, consumatorul mediu aflat în proces de alegere nu va analiza mărcile, împărțindu-le în elementele lor componente pentru a căuta diferențele, ci se va baza pe imaginea generală a mărcii. Consumatorul mediu este considerat a fi rezonabil, dar cu toate acestea trebuie să să țină cont de faptul că nivelul de atenție al consumatorului mediu poate varia în funcție de categoria de bunuri despre care este vorba (Curtea Europeană de Justiție, cauza Lloyd Schuhfabrik, 1999, paragraful 26).

În acest context, Completul de judecată apreciază că înregistrarea mărcii „Tik Tok Burger" ar putea avea un impact semnificativ asupra drepturilor anterioare ale titularului mărcii „TikTok", TikTok Information Technologies UK Limited. Respectiv, faptul că marca „TikTok" se bucură de un renume internațional și național, asocierile eronate ar aduce apelantului un profit nemeritat din renumele mărcii „TikTok", or, în situația în care consumatorii percep „Tik Tok Burger" ca având vreo legătură cu „TikTok", aceștia ar putea fi predispuși să achiziționeze produsele oferite de apelant, crezând că beneficiază de calitatea și reputația asociate cu marca „TikTok". Astfel, apelantul ar obține un profit nemeritat din renumele și caracterul distinctiv al mărcii terțului.

Cu referire la alegațiile apelantului Corobca Ion privind încălcarea dreptului său de proprietate, garantat de art. 1 Protocolul nr. 1 CEDO, Completul judiciar reține că, marca are rolul de a distinge produsele şi serviciile unei firme de cele ale concurenţilor şi are o importanţă economică prin capacitatea de a atrage şi a păstra clientela care este tratată în jurisprudenţa Curţii Europene a Drepturilor Omului, în calitate de „bun".

Mai mult ca atât, Curtea Europeană a Drepturilor Omului notează că articolul 1 al Protocolului nr. 1 la Convenţia Europeană a Drepturilor Omului şi a Libertăţilor Fundamentale este aplicabil proprietăţii intelectuale (a se vedea cauza *AnheuserBusch Inc. v. Portugalia*). Conceptul de „bun", are un sens autonom, care nu se limitează la proprietatea asupra unor bunuri materiale şi este independent de clasificarea formală din dreptul naţional: unele drepturi şi interese care constituie patrimoniu pot fi, de asemenea, privite ca „drepturi de proprietate" şi, astfel, ca „bunuri" în sensul acestei prevederi.

Astfel, deși marca poate fi considerată un „bun", dreptul de proprietate asupra unei mărci nu este absolut. Este supus reglementărilor legale și trebuie să respecte condițiile stabilite de legislația națională. Respectiv, faptul că o marcă este considerată un „bun" în sensul art. 1 Protocolul nr. 1 CEDO nu conferă automat apelantului Coroba Ion un drept exclusiv fără limitări. Dacă marca nu îndeplinește criteriile necesare pentru a fi înregistrată sau a fost respinsă din motive legale, apelantul nu poate revendica o încălcare a dreptului său de proprietate.

În speță, reieșind din cele menționate, Completul judiciar apreciază că Agenția de Stat pentru Proprietate Intelectuală a aplicat în mod corect și justificat prevederile art. 8 alin. (1) lit. c) din Legea nr. 38/2008, respingând cererea de înregistrare a mărcii „Tik Tok Burger” nr. depozit 046607 din 20.08.2020, formulată de solicitantul Corobca Ion. Prin urmare, în această situație, nu se poate susține că refuzul de a înregistra marca „Tik Tok Burger” constituie o încălcare a dreptului la proprietate, așa cum este garantat de art. 1 din Protocolul nr. 1 CEDO.

În concluzie, raportând normele aplicabile speței la circumstanțele cauzei, Completul specializat pentru examinarea acțiunilor în contencios administrativ al Colegiului civil, comercial și de contencios administrativ al Curții de Apel Chișinău, se alinează soluției instanței de fond privind legalitatea hotărârii din 5 august 2022 a Comisiei de Contestaţii a Agenţiei de Stat pentru Proprietatea Intelectuală și netemeinicia pretenției privind obligarea Agenţiei de Stat pentru Proprietatea Intelectuală la admiterea cererii nr. depozit 046607 din 20 august 2020, depusă de solicitantul Corobca Ion şi înregistrarea mărcii „Tik Tok Burger”.

Instanța de apel reiterează că prima instanța a examinat cauza sub toate aspectele, stabilind cu certitudine raportul juridic litigios, circumstanțele de fapt, caracteristice raportului juridic litigios, legea materială ce guvernează raportul juridic, creând participanților la proces, condiții obiective și echitabile, pentru exercitarea drepturilor și obligațiunilor procedurale. Astfel, abordarea adoptată de prima instanță se aliniază principiului asigurării dreptului la un proces echitabil, așa cum este garantat prin art. 6 al Convenției Europene pentru apărarea Drepturilor Omului.

Totodată, Completul judiciar respinge ca neîntemeiat argumentul apelantului Corobca Ion, precum că, hotărârea primei instanțe este una neîntemeiată și nemotivată. În urma analizei conținutului hotărârii contestate, se constată că aceasta este legală, motivată și bine fundamentată. Prima instanță a făcut referire la normele de drept material și procedural, a evaluat probele prezentate de părți și a determinat circumstanțele relevante pentru soluționarea cauzei. Astfel, a fost corect apreciat caracterul raportului juridic dintre părți, aplicându-se legea relevantă pentru soluționarea cauzei și evaluându-se admisibilitatea acțiunii, prezentând o motivație și o analiză clară.

Completul judiciar va respinge ca neîntemeiată și critica apelantului referitoare la aprecierea circumstanțelor cauzei de către instanța de fond. Este evident că instanța a exercitat un rol activ în clarificarea raportului dintre părți, manifestându-se în mod eficient în analiza apărărilor formulate de reclamant pe cale incidentă. Aceasta a realizat analiza în cadrul stabilit de reclamant și în limitele obiectului dedus judecății, asigurând astfel o evaluare corectă și echitabilă a situației juridice.

În consecință, Completul judiciar apreciază cu certitudine caracterul formal al alegațiilor apelantului, care nu generează opozabilitate instanței de apel atât timp cât aceste alegații nu au fost confirmate prin probe relevante și admisibile, astfel în

viziunea Completului judiciar, toate argumentele și afirmațiile invocate de către apelantul Corobca Ion, citate *supra*, sunt vădit lipsite de suport juridic, instanța de apel apreciindu-le ca fiind inconsistente și fără raționament valabil circumstanțelor speţei.

Sintetizând cele detaliate mai sus, statuând cu certitudine că hotărârea instanţei de fond este legală și întemeiată, Completul specializat în examinarea cauzelor de contencios administrativ al Curții de Apel Chișinău conchide asupra respingerii apelului declarat de Corobca Ion și menținerii fără modificări a hotărârii Judecătoriei Chișinău, sediul Râșcani din 20 iulie 2023.

În conformitate cu prevederile art. 240 alin. (1) lit. a), alin. (3) din Codul administrativ și art. 389-390 din Codul de procedură civilă, Completul specializat pentru examinarea acțiunilor în contencios administrativ al Colegiului civil, comercial şi de contencios administrativ al Curţii de Apel Chişinău,

D E C I D E :

Se respinge apelul declarat de Corobca Ion.

Se menține hotărârea Judecătoriei Chișinău, sediul Râșcani din 20 iulie 2023.

Decizia este executorie de la emitere, însă cu drept de recurs la Curtea Supremă de Justiție. Recursul se depune la Curtea Supremă de Justiţie în termen de două luni.

Preşedintele completului, judecătorul Mîra Ghenadie

Judecătorii Bostan Angela

Dașchevici Grigore